

til de særegne Forhold har kunnet tages. I Stedet for er der efter Kommissionens enstemmige Indstilling indføjet en Bestemmelse om, at „ingen Tjenestemand kan afskediges paa Grund af Tjenestefor-seelse, førend hans Forhold har været gjort til Genstand for en i Overensstem-melse med de af Ministeren derom givne Regler foretagen Undersøgelse“. Hensig-ten er, at en saadan Undersøgelse kan finde Sted i Nærværelse af vedkommende Funktionærs Tillidsmand, Lederen af hans Organisation, ogsaa de Forretningsførere, som Organisationerne i Henhold til For-handlingsreglerne har Lov til at have udenfor selve Etaten. Vedrørende Perso-nalets Forfremmelse gør Betænkningen Rede for Ønskeligheden af at sikre de Raadslagninger og Indstillinger, som ved-rører Forfremmelsen, paa bedre Maade end hidtil. Hidtil er jo Forholdet dette, at Spørgsmaal om Forfremmelse refereres kun af en Enkeltmand, Generaldirektøren, for Ministeren. Det foreslaas nu, at den Raadslagning, som allerede for Tiden fin-der Sted, skal organiseres paa fastere Maade, og at de Udtalelser, som frem-kommer fra de forskellige til Raadslag-ningen tilkaldte, ogsaa positivt forelægges for Ministeren, som saaledes vil have Lej-lighed til ikke blot at kende den enkelte Mands, men alle de forskellige foresattes Udtalelser desangaaende. Jeg maa tro, at det er en meget hensigtsmæssig Ordning.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lov-forslaget til det høje Tings Velvillie. Det er jo sent, Lovforslaget fremkom-mer, men den Omstændighed, at Kom-missionen har arbejdet saa udmærket, at den har afgivet et enstemmig Forslag, at alle Rigsdagens Partier ved fremtræ-dende Medlemmer har været repræsenterede i Kommissionen, og endelig den Omstæn-dighed, at Forslaget i Hovedsagen kun gennemfører de Principper, som Rigsdagen allerede i forrige Rigsdagssamling har god-kendt for Statsbanernes Styrelses Vedkom-mende, giver mig Haab om, at den høje Rigsdag vil yde sin velvillige Medvirkning til, at dette Lovforslag trods dets sene Fremsettelse kan blive vedtaget i Løbet af kort Tid. Naar dette er sket, er det Hensig-ten at søge ved kongelig Resolution Postvæsenets Administration henlagt under det samme Ministerium, der har de andre Trafiketater under sig. Det er naturligt af Hensyn til det nødvendige Samarbejde mellem Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Statsbanerne, at de henhører under samme Minister, samme Afgørelse. Et

bedre og mere økonomisk Samarbejde vil sikkert paa denne Maade kunne tilveje-bringes. Saa snart Lovforslaget er vedta-get, er det Hensigten at søge denne Ord-ning, som jo allerede tidligere har været bebudet, endeligt gennemført.

Jeg skal dernæst have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje*. Blandt de for-skellige Foranstaltninger, som i det for-løbne Aar er blevet truffet, er ogsaa Be-stemmelser, som sigter til at sikre Grunde-jerne rolige Arbejdsforhold, uforstyrrede Kreditforhold. Henstandsloven vedrørende Pantegæld, som senest blev fornyet den 1. December 1915, værner Grundejerne mod Opsigelse af Prioriteter og Forhøjelse af Renten af de i faste Ejendomme anbragte fremmede Pengemidler. Men under Hensyn til, at der saaledes er sikret Husejerne de samme Kreditforhold som tidligere, idet han er værnet mod Forøgelse af sine Ren-ter af de Penge, som er anbragte i hans Ejendom, maa man anse det for stem-mende med Ret og Billighed, at ogsaa Lejerne værnes imod, at Grundejerne under de saaledes af Staten betryggede For-hold, hvorunder de virker, benytter de eks-traordinære Forhold til upaakrævet For-højelse af Huslejen. Navnlig i Byer, hvor der er ringe Lejeledighed, vil der være en Adgang til og en Fristelse til at sætte Huslejen op.

Huslejespørgsmaalet har i forskellige Lande været Genstand for Overvejelse og for Lovgivning, det har navnlig været Til-fældet i England og i Norge, i England sikkert fremkaldt af de ejendommelige Forhold vedrørende Statens Overtagelse af forskellige Virksomheder, der har medført, at Arbejdere er tilkaldte til bestemte Indu-atricentrer, hvor man altsaa ved Husleje-regler har villet sikre dem rimelige Bolig-forhold. Men det er ogsaa sket i Norge ud fra mere almene Synspunkter, og det er da den norske Ordning, saaledes som den er gennemført ved en provisorisk An-ordning angaaende Huslejen af 17. De-cember 1915, og et senere Lovforslag, forelagt det norske Storting i Februar i Aar, der er taget til Forbillede for det Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte. Lovforslaget gaar ud paa at bemyndige Kommunalbestyrelserne til at beslutte Nedsættelsen af Huslejeudvalg, hvis Samtykke udkræves til Forhøjelse af Lejen og ligeledes til Forhøjelse af de Tillægsafgifter vedrørende Varme og andre Ydelser, der er knyttede til Lejen. Det er foreslaaet, at denne Bemyndigelse gives